

انتخابی از روی اجبار

خانه اشتراکی حاشیه نشینی در بطن شهر

هر چند شیوه زیست در خانه‌های اشتراکی مساله جدیدی نیست و پیش از آن در بین مجردان و دانشجویان رواج بیشتری داشت، اما در چند سال اخیر گرایش خانواده‌ها به چنین زبستی آن را به یک مساله نوپدید تبدیل کرده است. خانواده که باید فضایی مستقل داشته باشد تا در آن روابط خانوادگی در آرامش و آسایش کامل برقرار شود، این شیوه زیست قطعاً تغییرات و تحولاتی در تعاملات اجتماعی و سبک زندگی آن ایجاد خواهد کرد. البته با توجه به نرخ تورم سالانه اعلام شده از سوی مرکز آمار ایران که در مهر ماه ۱۴۰۰ رقمی در حدود ۴۵.۴ بود، طبیعتاً اتخاذ چنین سبک از زندگی چندان دور از انتظار هم نباید باشد. در واقع مسائل و مشکلات اقتصادی یکی از مهمترین دلایل انتخاب اجباری این شیوه از زندگی است؛ شیوه‌ای که در صورت عدم توجه مسوولان و برنامه‌ریزان، خود می تواند تبعات و پیامدهای اجتماعی و فرهنگی بسیاری به دنبال داشته باشد. برای پرداختن بیشتر به این بحث، واکاوی آن و اتخاذ راهکارهایی در این زمینه، گروه تحلیل، تفسیر و پژوهش های خبری ایرنا با محسن مسعودیان، جامعه شناس و مدرس ...

همین صفحه

بررسی «اقتصاد سرآمد» از نیم طبقه‌های نایمنی که مالکان به صورت غیر قانونی اجاره داده‌اند

از اجاره پشت بام تا زیر پله و زیر زمین

پدیده پشت بام فروشی در تهران چند سالی است ایجاد شده است. مدیران در دوره قبل کاری برای رفع این معضل انجام ندادند. عضو شورای شهر تهران گفت که مشکل را پیگیری خواهیم کرد. چندی پیش موضوع پشت بام فروشی در برخی محلات تهران مطرح شد. هر چند که برخی ازمدیران در ابتدا ماجرا را تکذیب کردند. پدیده

پشت بام فروشی در تهران و برخی از کلان شهرها به دلیل گرانی مسکن و اجاره بها به وجود آمد.به نیم طبقه‌های نا ایمنی اشاره می‌شود که مالکان یا ذینفعان به صورت غیرقانونی و با توافق دوطرف اجاره و رهن داده‌اند. ناحیه ۷ منطقه ۴ تهران که به نام «شمیران نو» معروف است، از پیشقراولان ترین مناطق است که این روزها...

معاونان وزیر صمت بدون هماهنگی با وزیر اقدام به افزایش قیمت خودرو کرده‌اند؟ «اقتصاد سر آمد» گزارش می دهد

ابهام در برو و بیای قیمت خودرو

«چرا رئیس جمهور تصمیم وزارت صمت را ملغی کرد

۸

صفر تا صد ماجرای پرونده باغات تهران از زبان چمران

ساخت وساز در پایتخت رونق می‌گیرد؟

رئیس شورای شهر تهران در توضیحاتی درباره پرونده ایرادات قانون باغات، رویکرد کامل شورای ششم در این زمینه، تعداد پرونده‌های در دست بررسی، خرید باغات بزرگ توسط شهرداری و شرایط ساخت و ساز در پایتخت و ... ارائه داد.سال ۸۳ و در شورای دوم بود که لایحه برج-بی‌اغ‌به‌عنوان...

۲

نوش دارویی پس از مرگ وجود ندارد

حذف دلار ۴۲۰۰ تومانی، تیر خلاص بر مصرف کننده دارو

۳

انتخابی از روی اجبار

خانه اشتراکی، حاشیه‌نشینی در بطن شهر

حسن همدلی و مودت را به همراه داشته باشد، اما طبیعتاً کژکارکردهای آن بیشتر خواهد بود. زیرا از نظر کارشناسان وجود فضا به اندازه افراد خانواده یکی از ملزومات اجتماعی و روان شناختی است و از سوی دیگر زیست مشترک احساس راحت و آسایشی نمی تواند به همراه داشته باشد.

خانه‌های اشتراکی اگر به نوعی بتواند کارکردهایی مثل تقویت حس همدلی و مودت را به همراه داشته باشد، اما طبیعتاً کژکارکردهای آن بیشتر خواهد بود. علاوه بر اینس طبیعتاً چنین شیوه زندگی برای خانواده‌هایی که دارای فرزند هستند، مشکلات عدیده‌ای ایجاد خواهد کرد زیرا هر کودک نیازمند آسایش و آرامش است و این حق هر انسان و هر کودک است که فضایی متعلق به خود داشته باشد. شاید به تعبیری بتوان گفت تأثیرات این نوع شیوه زیست بر فرزندان بیش از دیگر اعضای خانواده باشد. مسعودیان پیرامون ماهیت زیست اشتراکی گفت: مسعودیان این است که به این شیوه زیست روی می‌آورند و عمده دلیل آن مسائلی اقتصادی است و به تعبیری کسانی هستند که در بطن شهرها به حاشیه‌نشینی روی آورده‌اند. اگر ویژگی حاشیه‌نشینی نوعی سکونت مشترک در کپرها و چادرها است، خانه‌های اشتراکی هم چنین فضایی را در بطن شهرها ایجاد کرده‌اند و این ویژگی و مشخصه مثبتی برای شهرها و کلان شهرها نیست. همان طور که حاشیه نشینی در اطراف شهرها مسائل و مشکلات بسیاری به همراه دارد حتماً و یقیناً نیز چنین زیست‌هایی در بطن شهر خالی از نخبگان و دانشگاهیان انجام شود. مسعودیان درخصوص راهکارهای این مساله گفت: در راه حل در این زمینه می‌تواند بسیار مفید و موثر باشد؛ یک ساخت مسکن‌های ارزان قیمت و مالیات بر خانه‌های خالی از سکنه.

حاصل شود. در واقع رشد و گسترش سرمایه‌داری و عقلگرایی سبب دور شدن افراد از احساسات و حذف دیگری برای بقای بهتر و بیشتر شد. این استاد دانشگاه ادامه داد: اکنون اما خانه‌های اشتراکی خود به نوعی نتیجه منفی نظام سرمایه داری و مدرنیته است که افراد را ناچار به انتخاب چنین زبستی در کلان شهرها و شهرهای بزرگ کرده است. هر چند اکثر ما نوعی زیست مشترک برای مثال در خوابگاه‌ها، سربازخانه‌ها و ... را تجربه کرده‌ایم اما ماهیت آن کاملاً متفاوت از زندگی خانوادگی است. در واقع گرایش افراد در چند دهه اخیر به سمت زیست مشترک نوعی اجبار است و نه اختیار؛ اجباری که به دلیل مسائل و مشکلات اقتصادی به وجود آمده است.

تأمین مسکن یکی از ویژگی‌های دولت رفاه است
به گفته مسعودیان، تأمین مسکن یکی از ویژگی‌های دولت‌های رفاه است. به این معنا که دولت‌ها باید حداقل نیازهای اولیه انسان‌ها و حفظ سلامت آنها را فراهم کنند که تأمین مسکن نیز از جمله نیازهای اولیه محسوب می‌شود. عدم توانایی دولت‌ها در تأمین چنین امکاناتی به پدیده‌های نو ظهوری مثل خانه‌های اشتراکی دامن می‌زند، امری که به نحوی در برخی کشورها مثل شوروی کمونیستی و دانمارک در دهه ۶۰ میلادی مشاهده می‌شد.

خانه‌های اشتراکی در ایران نوعی اجبار است
این جامعه شناس در ادامه بیان داشت: اگرچه در برخی کشورها چنین سبک زندگی‌هایی مشاهده می‌شود، اما گزینش آن کاملاً اختیاری بوده و متناسب با اهداف افراد برای مثال حفظ منابع زیست محیطی بوده در حالی که در ایران گزینش چنین سبک زندگی از روی اختیار نیست بلکه کاملاً به دلیل مسائل و مشکلات اقتصادی است؛ یعنی افراد ناگزیر از روی آوردن به چنین سبک‌هایی از زندگی هستند. اگر این شیوه زندگی به نوعی بتواند کارکردهایی مثل تقویت

هر چند شیوه زیست در خانه‌های اشتراکی مساله جدیدی نیست و پیش از آن در بین مجردان و دانشجویان رواج بیشتری داشت، اما در چند سال اخیر گرایش خانواده‌ها به چنین زبستی آن را به یک مساله نوپدید تبدیل کرده است.

خانواده که باید فضایی مستقل داشته باشد تا در آن روابط خانوادگی در آرامش و آسایش کامل برقرار شود، این شیوه زیست قطعاً تغییرات و تحولاتی در تعاملات اجتماعی و سبک زندگی آن ایجاد خواهد کرد. البته با توجه به نرخ تورم سالانه اعلام شده از سوی مرکز آمار ایران که در مهر ماه ۱۴۰۰ رقمی در حدود ۴۵.۴ بود، طبیعتاً اتخاذ چنین سبک از زندگی چندان دور از انتظار هم نباید باشد. در واقع مسائل و مشکلات اقتصادی یکی از مهمترین دلایل انتخاب اجباری این شیوه از زندگی است؛ شیوه‌ای که در صورت عدم توجه مسوولان و برنامه‌ریزان، خود می تواند تبعات و پیامدهای اجتماعی و فرهنگی بسیاری به دنبال داشته باشد. برای پرداختن بیشتر به این بحث، واکاوی آن و اتخاذ راهکارهایی در این زمینه، گروه تحلیل، تفسیر و پژوهش های خبری ایرنا با محسن مسعودیان، جامعه شناس و مدرس دانشگاه به گفت‌وگو نشست که مشروح آن را در ذیل می‌خوانید.

خانه‌های اشتراکی سابقه‌ای تاریخی دارند

به گزارش اقتصادسرآمد، محسن مسعودیان پژوهشگر و مدرس دانشگاه به ایرنا گفت: انتخاب خانه‌های اشتراکی تنها نوعی اجبار است که افراد به دلیل مسائل و مشکلات اقتصادی ناچار از گزینش آن شده‌اند.

وی در خصوص خانه‌های اشتراکی گفت: ایرانی‌ها در گذشته در خانه اشتراکی اما با فضای افتراقی زیست می‌کردند. بزرگ خاندان خانه‌ای بزرگ داشت که فرزندان و عروس‌های او نیز در اینس فضا و با هم زیر یک سقف زندگی می‌کردند. مانند خانه‌های طباطبایی‌ها و بروجرودی‌ها که در برخی شهرها مثل کاشان دیده می‌شود.

در حالی که فاصله‌گرفتن از زندگی های اشتراکی در نتیجه نظام سرمایه‌داری اتفاق افتاد اما اکنون خانه‌های اشتراکی خود به نوعی نتیجه منفی نظام سرمایه داری است.

وی گفت: در گذشته اشتراکی زندگی کردن نوعی فرهنگی ایجاد کرده بود مبنی بر اینکه بزرگترها به عنوان ریش سفیدان و حل‌کنندگان مسائل هستند، اما با ظهور مدرنیته، جداسازی اتفاق افتاد. نظام سرمایه‌داری با ارزش‌های لیبرالیستی از آزادی انسان‌ها دم زد و مالکیت خصوصی آنها را به رسمیت شناخت. این نظام زمینه‌های زندگی افرادی را فراهم کرد و دخالت دیگران را نوعی طلمه به آزادی افراد می‌دانست. به این ترتیب این تمایلات همراه با رشد و گسترش شهرنشینی و مسائل مرتبط بدان سبب شد سکونت افراد در خانه‌های کوچک اما مستقل

می‌شود، اما از طرح‌های همه کسب و کارهای نوپای اینترنتی (استارت آپ ها) برای انجام توزیع کالاهای اساسی استقبال می‌کنیم.

قادری فر گفت: هدف از این اقدام حذف واسطه‌گری‌ها و رسیدن کالاهای اساسی با نرخ مصوب به دست مردم است و هیچ هزینه‌ای بابت حمل و نقل از خریداران دریافت نمی‌شود ضمن اینکه اگر مشکلی در کالای خریداری شده وجود داشته باشد امکان استرداد محصول وجود دارد. وی افزود: هیچ محدودیتی در عرضه کالاهای اساسی با آغاز طرح به صورت سراسری وجود ندارد و مردم می‌توانند از این طریق برخی از کالاهای مورد نیاز خود را با حذف واسطه‌ها و با قیمت مصوب خریداری کنند. قادری فر گفت: در حال حاضر محصول و کالاهای اساسی به اندازه کافی در کشور تولید می‌شود و تنها مشکل نقص در شبکه توزیع است که دلال بازی‌ها اجازه نمی‌دهد این کالاهای با قیمت مصوب به دست مردم برسد، اما این شیوه توزیع ضمن حذف دلال بازی‌ها اجازه رسیدن محصولات با نرخ مصوب به مردم را می‌دهد.

توزیع خواهند شد. وی گفت: در نظر داریم تا با تمهیداتی که صورت می‌پذیرد، عرضه سرغ گرم با نرخ مصوب را نیز در دستور کار قرار داده و از همان هفته نخست آذرماه این مهم را به انجام رسانیم.مدیرعامل سازمان مرکزی تعاونی روستایی ایران افزود: در حال حاضر توزیع از طریق سامانه اینترنتی بازارگام که تحت حمایت یکی از تعاونی‌های روستایی کشور راه اندازی شده، انجام

دولت باید در فروش و صادرات محصولات استارت آپ‌ها کمک کند

مهیائی‌کنیم؟ همین غفلت‌ها و اینکه آن‌ها در ادامه راه حس می‌کنند که پشتوانه ندارند باعث می‌شود خیلی از استارت آپ‌های ما بدون خروجی شرکت خود را تعطیل کنند. رضایی اظهار داشت: برای اینکه یک استارت آپ موفق شود، باید در ابتدای راه، نیازهای کشور را برای آن‌ها شرح داد. باید آن‌ها با دید باز نقشه راه خود را ترسیم کنند و برون‌ده سمت تأمین نیازهای کشور، کاری که متأسفانه در حد انتظار انجام نشده است. عضو کمیسیون اقتصادی مجلس یادآور شد: دولت‌ها به جای اینکه مرتب بگویند سال دیگر یک، دو یا سه میلیون شغل ایجاد می‌کنیم، بیایید و لااقل از این جوانان خوشفکر و باانگیزه که می‌خواهند روی پای خود بایستند حمایت کند.

وی با اشاره به اینکه نیروی جوان باید موتور محرک کشور باشد، گفت: جوان در هر حوزه‌ای سرخورده شود، دو بحران را برای حاکمان ایجاد می‌کند: اول، کشور از نیروی کار جوان محروم می‌شود و دوم، افسردگی و بی‌انگیزگی در جامعه به اوج می‌رسد. این نماینده استان کرمانشاه افزود: دلالی‌های موجود در جامعه، رقم جوانان را برای کار گرفته و اگر بخواهیم در بخش استارت آپ‌ها مثل خیلی از کشورها حرف برای گفتن داشته باشیم حتماً باید بسترهای اقتصاد سالم را ایجاد کنیم.

رضایی در پایان خاطر نشان کرد: خیلی از بحران‌های اجتماعی ما ریشه‌های سیاسی و اقتصادی دارد. از این‌رو از دولتمردان می‌خواهم کمی متفاوت‌تر از همیشه جوانان و مخصوصاً جوانان باانگیزه را ببینند. نه تنها استارت آپ‌ها باید در شروع کار حمایت شوند، بلکه دولت باید در خرید محصول، فروش و صادرات آن کوشا باشد.

محمد آیتی -

آپ موفق شود، باید در ابتدای راه، نیازهای کشور را برای آن‌ها شرح داد. باید آن‌ها با دید باز نقشه راه خود را ترسیم کنند و برون‌ده سمت تأمین نیازهای کشور، کاری که متأسفانه در حد انتظار انجام نشده است. استارت آپ‌ها به شرکت‌ها یا کسب و کارهایی گفته می‌شوند که چند مولفه دارند: نوپا هستند، رشد سریعی دارند، در جهت تولید و خدمات راه‌حلی نوآورانه و دوام‌پذیر ارائه می‌دهند.معمولاً ایده این شرکت‌ها همراه با ریسک و بازار هدفشان در حد فرض است. همچنین این شرکت‌ها اغلب در زمینه فناوری (تکنولوژی) فعالیت می‌کنند.

به گزارش اقتصادسرآمد، هرچند برخی کشورها به لطف و مدد این شرکت‌ها توانستند اقتصاد خود را متحول کنند، اما در ایران علیرغم تلاش‌هایی که در این حوزه شده و دستاوردهایی به ارمغان آمده که مخصوصاً در دوران کرونا بخشی از آن به منصفه ظهور

رسید، اما همچنان خیلی خبری از موفقیت در این عرصه نیست. همگان بر این موضوع توافق دارند که در شرایطی که کشور با تحریم و سخت‌ترین محاصره‌های اقتصادی روبروست، یکی از بهترین راه‌های موفقیت در حوزه اقتصاد، بها دادن به این شرکت‌هاست.

معمولاً بدنه این شرکت‌ها تشکیل شده از عده‌ای جوان خوشفکر؛ حال که یکی از عمده وظایف دولت، اشتغال است، پس می‌توان گفت که حمایت از این شرکت‌های نوپا یعنی حمایت از کارآفرینی که حتماً به اشتغال و تولید ختم خواهد شد.

پرسش اصلی این است که چرا پس از گذشت سال‌ها همچنان بخش عمده استارت آپ‌ها به نتیجه مطلوب نرسیدند. اقتصاد ایران نتوانست آنطور که باید و شاید از این ظرفیت استفاده کند؟علی رضایی، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس در این باره به اقتصاد ۲۴ گفت: یکی از ابعاد مهم حکومت‌داری، حمایت از جوانان است. حمایت از جوان تنها جنبه اقتصادی ندارد و بیشتر موضوعات اجتماعی بر آن مترتب است.

وی افزود: استارت آپ تنها این نیست که چند نفر دور هم جمع شوند و کاری را شروع کنند و امیدشان به آینده باشد. یک استارت آپ از شروع کار باید مشاور و مشاورانی را داشته باشد. پس اگر معتقدیم در جنگ اقتصادی هستیم باید این جوانان را از همان ابتدای امر در یابید و دولت با ارائه واقعیت‌های جامعه و دادن مشاوره‌های رایگان به آن‌ها، فضا را برای موفقیت‌شان هموار کند.

نماینده کنگاور تصریح کرد: چطور حرف از مشاوره برای تحصیلی یا ازدواج جوانان می‌زنیم، اما همین حساسیت و ابراری آینده اقتصادی آن‌ها نداریم؟ چطور مرتب از جوانان می‌خواهیم که تنها به شغل دولتی فکر نکنند، اما راه را برای حضورشان در بخش خصوصی